

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 107/2013-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti E., s. r. o., Č., S., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Košice I č. k. 32 K 12/2012-60 z 18. júna 2012, č. k. 32 K 12/2012-71 z 10. júla 2012 a č. k. 32 K 12/2012-78 z 23. júla 2012, predvolaním Okresného súdu Košice I vydaným vo veci sp. zn. 32 K 12/2012 z 23. júla 2012, ktorým Okresný súd Košice I nariadil pojednávanie na 18. september 2012, uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 32 K 12/2012-90 zo 4. septembra 2012, upovedomením Okresného súdu Košice I vydaným 4. septembra 2012 vo veci sp. zn. 32 K 12/2012 o zrušení pojednávania z dôvodu neosvedčenej platobnej schopnosti dlžníkom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti E., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2012 faxom (3. októbra 2012 poštou) doručená sťažnosť spoločnosti E., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), doplnená podaniami zo 16. októbra 2012, 17. októbra 2012 a 22. októbra 2012, a návrh na vydanie dočasného opatrenia vo veci namietaného porušenia práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi zakotveného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na spravodlivé súdne konanie zakotveného v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru uzneseniami Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 32 K 12/2012-60 z 18. júna 2012 (správne 8. júna 2012, pozn.), č. k. 32 K 12/2012-71 z 10. júla 2012 a č. k. 32 K 12/2012-78 z 23. júla 2012, predvolaním okresného súdu vydaným vo veci sp. zn. 32 K 12/2012 z 23. júla 2012, ktorým okresný súd nariadil pojednávanie na 18. september 2012, uznesením okresného súdu č. k. 32 K 12/2012-90 zo 4. septembra 2012, upovedomením okresného súdu vydaným 4. septembra 2012 vo veci sp. zn. 32 K 12/2012 o zrušení pojednávania z dôvodu neosvedčenej platobnej schopnosti dlžníkom a postupom, ktorý mu predchádzal.

2. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľka bola v procesnom postavení dlžníčky v konkurznom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 32 K 12/2012. Predmetná vec bola pridelená sudkyňi JUDr. S G. (ďalej len „zákonná sudkyňa“), ktorá *„bola od 4. júna 2012 práceneschopná a z toho dôvodu zastupujúci sudca v I. rade JUDr. J. T. podľa rozvrhu práce na kalendárny rok 2012 vybavoval agendu 32 K“*. Sťažovateľka ďalej uviedla, že predmetná konkurzná vec bola 26. júla 2012 pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi okresného súdu JUDr. P. V., ktorý *„dňa 4. septembra 2012 vydal upovedomenie o zrušení pojednávania z dôvodu neosvedčenia platobnej schopnosti dlžníkovi“* a toho istého dňa uznesením č. k. 32 K 12/2012-90 ustanovil dlžníčke (t. j. sťažovateľke, pozn.) predbežnú správkyňu.

3. Podľa názoru sťažovateľky *„postupom súdu pri pridelení veci návrhu spoločnosti E., s. r. o. na vyhlásenie konkurzu na majetok sťažovateľky a rozhodnutiami vydanými v tomto konaní bolo porušené jej právo nebyť odňatý zákonnému sudcovi*

zakotvené v článku 48 ods. 1 ústavy a v článku 6 ods. 1 dohovoru a právo na spravodlivé súdne konanie zakotvené v článku 46 ods. 1 ústavy a v článku 6 ods. 1 dohovoru“. Po citovanom ustanovení § 3 ods. 3, § 51 ods. 1 až 4 a ods. 6 až 9 zákona č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažovateľka konštatovala, že *„Je teda nepochybné, že všetky uznesenia v predmetnej veci, ktoré boli vydané JUDr. J. T., sudcom zastupujúcim JUDr. S. G., boli vydané sudcom, ktorý v predmetnej veci nebol zákonným sudcom.“*. Sťažovateľka ďalej citovala ustanovenia § 19, § 196, § 198 ods. 1 až 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) a v závere vyslovila názor, *„že všetky úkony súdu vykonané do pridelenia veci JUDr. P. V. boli vykonané nezákonným sudcom. Z dôvodu, ktorý bol uvedený vyššie, sa javí aj pridelenie veci, náhodným výberom JUDr. P. V. ako nie také, ktoré naplňa právo sťažovateľky na zákonného sudcu, keďže k tomuto nedošlo v časových súvislostiach, v ktorých mala byť vec náhodným výberom sudcovi pridelená. Z uvedeného dôvodu, platí aj pre všetky úkony vykonané v predmetnej veci JUDr. P. V., nie sú v súlade s právom sťažovateľky nebyť odňatá zákonnému sudcovi.“*

4. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie ňou označených základných práv zaručených ústavou a práva zaručeného dohovorom postupom a rozhodnutiami okresného súdu (bod 1), zakázal okresnému súdu *„pokračovať v porušovaní namietaných práv“*, zrušil predmetné rozhodnutia a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne žiadala o priznanie náhrady trov konania a (podaním zo 4. októbra 2012) o vydanie *„dočasného opatrenia“* – odloženie vykonateľnosti označených rozhodnutí (bod 1).

5. V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti sa na základe žiadosti ústavného súdu k veci písomne vyjadrili aj účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. 1 Spr V/437/2012 z 24. októbra 2012 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu listom z 3. januára 2013.

5.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol: „*Navrhovateľ: E. s. r. o., N., podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 30. 05. 2012 navrhol, aby súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: E. s. r. o., Č., S.*

Na základe Rozvrhu práce na rok 2012 bola vec pridelená 30. 05. 2012 sudkyňi tunajšieho súdu, JUDr. S. G.

V zmysle Opatrenia predsedu súdu k Rozvrhu práce na rok 2012 zo dňa 22. 05. 2012 (1SprR/22/2012) zastavil predseda tunajšieho súdu s účinnosťou od 01. 06. 2012 pridelovanie nápadu sudkyňi tunajšieho súdu, JUDr. S. G., v agendách 32K, 32R a 32NcKR. Dodatok č. 4 k Rozvrhu práce na rok 2012 (1SprR/23/2012 zo dňa 23. 05. 2012) len deklaroval zastavenie pridelovania nápadu sudkyňi tunajšieho súdu, JUDr. S. G., v agendách 32K, 32R a 32NcKR, pričom zároveň odkázal na Opatrenie predsedu súdu k Rozvrhu práce na rok 2012 zo dňa 22. 05. 2012 (1SprR/22/2012).

Posledným dňom, v ktorom mohla súdna vec menovanej sudkyňi napadnúť, bol deň 31. 05. 2012.

Tunajší súd uznesením zo dňa 08. 06. 2012, č. k. 32 K/12/2012-60, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 06. 2012, vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia predmetného uznesenia písomne odstránil vo výrokovej časti uznesenia uvádzané nedostatky návrhu na vyhlásenie konkurzu. Predmetné rozhodnutie vydal zastupujúci sudca zákonnej sudkyne v I. rade, JUDr. J. T.

Nakoľko navrhovateľ návrh riadne doplnil, uznesením zo dňa 10. 07. 2012, č. k.: 32 K/12/2012-71, začal súd voči dlžníkovi: E. s. r. o., Č., S. konkurzné konanie. Predmetné rozhodnutie vydal zastupujúci sudca zákonnej sudkyne v I. rade, JUDr. J. T.

Uznesením zo dňa 23. 07. 2012, č. k. 32 K/12/2012-78, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 07. 2012, uložil dlžníkovi, aby sa v lehote 20 dní od doručenia uznesenia vyjadril k návrhu na vyhlásenie konkurzu a osvedčil svoju platobnú schopnosť a uložil mu povinnosť predložiť súdu v tej istej lehote súdom požadované dokumenty. Predmetné rozhodnutie vydal zastupujúci sudca zákonnej sudkyne v I. rade, JUDr. J. T.

Menovaný sudca v danej veci na deň 18. 09. 2012 vytýčil taktiež termín pojednávania za účelom osvedčovania platobnej schopnosti dlžníka.

V zmysle Opatrenia predsedu súdu k Rozvrhu práce na rok 2012 zo dňa 25. 07. 2012 (1SprR/31/2012) v súlade s ust. § 51 ods. 4 písm. a/ zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších

zmien a doplnkov, prerozdelením predsedu tunajšieho súdu s účinnosťou od 25. 07. 2012 veci sudkyne tunajšieho súdu, JUDr. S. G., v agendách 32K, 32R a 32NcKR náhodným výberom na vybavenie sudcom: JUDr. P. V., JUDr. J. T. a JUDr. R. Z.

Súdna vec vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 32 K/12/2012 bola na základe uvedeného opatrenia dňa 26. 07. 2012 pridelená sudcovi tunajšieho súdu, JUDr. Pavlovi Vargovi.

Nakoľko dlžník v lehote, ktorá mu uplynula dňa 21. 08. 2012 neosvedčil svoju platobnú schopnosť súd dňa 04. 09. 2012 zrušil termín pojednávania, ktoré sa malo konať dňa 18. 09. 2012. V ten istý deň, teda dňa 04. 09. 2012, rozhodol súd uznesením č. k. 32 K/12/2012-91 o ustanovení predbežného správcu Ing. S. M., a to náhodným výberom. Termín pojednávania zrušil a predmetné rozhodnutie vydal zákonný sudca JUDr. P. V.

Nie je možné súhlasiť s tvrdením sťažovateľa, že v danej veci rozhodoval v ktoromkoľvek štádiu súdneho konania nezákonný sudca. Tak JUDr. G., resp. zastupujúci sudca v I. rade, JUDr. J. T., ako aj JUDr. P. V. boli podľa nášho názoru zákonnými sudcami v zmysle platného Rozvrhu práce na rok 2012. Naopak práve sťažovateľka si nesplnila svoju povinnosť vo vzťahu k osvedčovaniu svojej platobnej schopnosti, ktorá jej vyplývala z uznesenia zo dňa 23. 07. 2012, č. k. 32 K/12/2012-78, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 07. 2012. Neobstojí ani tvrdenie sťažovateľky, že práceneschopnosť zákonnej sudkyne JUDr. G. dosiahla 6 týždňov dňa 15. 07. 2012 a preto od 16. 07. 2012 nebola zákonnou sudkyňou v danej súdnej veci. Je síce pravdou, že k zastaveniu nápadu sudkyne JUDr. G. v agendách 32K, 32R a 32NcKR došlo dňa 22. 05. 2012 na základe Opatrenia predsedu súdu s účinnosťou od 01. 06. 2012, avšak nie z dôvodu práceneschopnosti danej sudkyne. Z dôvodu práceneschopnosti danej sudkyne došlo k prerozdeleniu vecí danej sudkyne až Opatrením predsedu súdu k Rozvrhu práce na rok 2012 zo dňa 25. 07. 2012. Nepravdivé je aj tvrdenie sťažovateľky, že v prípade, keď je konkrétny sudca práceneschopný po dobu dlhšiu ako 6 týždňov, prestáva byť ex lege zákonným sudcom vo veciach, ktoré sú mu v zmysle rozvrhu práce riadne pridelené.“

5.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky v úvode svojho stanoviska z 3. januára 2013 k vyjadreniu okresného súdu uviedla podstatu sťažnosti z 1. októbra 2012: «Zo sťažnosti, jej

príloh a podania zo dňa 22. 10. 2012 a jeho príloh vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho práva nebyť odňatá zákonnému sudcovi, ktoré je zakotvené v článku 48 ods. 1 Ústavy SR a v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a porušenie práva na spravodlivé súdne konanie zakotvené v článku 46 ods. 3 Ústavy SR a v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Košice I vydanými v konaní sp. zn. 32 K/12/2012 označenými v sťažnosti a postupom, ktorý im predchádzal. Sťažovateľka videla porušenie svojich namietaných práv predovšetkým v týchto skutočnostiach:

1. v tom, že vec bola dňa 30. 5. 2012 pridelená náhodným výberom sudkyňi Okresného súdu Košice I JUDr. S. G. napriek tomu, že z Dodatku k Rozvrhu práce Okresného Súdu Košice I, ktorý bol vydaný dňa 23. 5. 2012 pod číslom SprR/23/2012, sa, v časti II článok 5, obchodnoprávny úsek pod číslom 19 uvádza „zastavuje sa pridelovanie nápadu sudkyňi JUDr. S. G. vo vybavovaných agendách 32K, 32R a 32NcKR (opatrenie predsedu súdu k Rozvrhu práce na rok 2012-1SprR/22/2012),

2. v tom, že napriek tomu, že JUDr. S. G. bola práceneschopná od 4. 6. 2012 a doba jej neprítomnosti dosiahla 6 týždňov 15. 7. 2012, ešte dňa 23. 7. 2012 vydal JUDr. J. T., ako zastupujúci sudca JUDr. S. G., uznesenie, ktorým uložil sťažovateľke osvedčenie jej platobnej schopnosti a predloženie listín uvedených vo výroku citovaného uznesenia. Z podkladov, ktoré sa stali známe sťažovateľke neskôr, zároveň vyplynulo, že už dňa 21. 6. 2012 vydal predseda Okresného súdu Košice I opatrenie 1SprR/28/2012, ktorým zastavil pridelovanie nápadu sudkyňi JUDr. S. G. z dôvodu práceneschopnosti trvajúcej viac ako 15 pracovných dní. Z tohto opatrenia vyplýva, že práceneschopnosť JUDr. S. G. začala dňa 31. 5. 2012 a 6 týždňov neprítomnosti tejto sudkyne uplynulo dňa 12. 7. 2012,

3. v tom, že sťažovateľke bol spolu s uznesením zo dňa 23. 7. 2012 doručený návrh navrhovateľky bez toho, aby súčasťou tohto návrhu a listín k nemu pripojených bolo podanie a listiny, ktoré navrhovateľka predložila súdu podaním zo dňa 20. 6. 2012.»

V ďalšej časti svojho vyjadrenia polemizovala s tvrdeniami okresného súdu, najmä v súvislosti s termínom zastavenia nápadu (pridelovania) vecí zákonnej sudkyňi a dôvodmi zastavenia nápadu. Na podporu svojich tvrdení poukázala (a súčasne aj interpretovala) na relevantné právne normy (§ 51, § 57 zákona o súdoch) a na vec sa vzťahujúce ustanovenia rozvrhu práce a dodatkov k nemu, ako aj na príslušné opatrenia predsedu okresného súdu,

pričom možno konštatovať v zásade totožnosť jej argumentácie v sťažnosti a v predložennom vyjadrení. (*„Sťažovateľka preto v celom rozsahu poukazuje na argumentáciu uvedenú v sťažnosti, aj v podaní zo dňa 22. októbra 2012“*).

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti, alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

8. Predmetom posudzovanej sťažnosti je už uvedené tvrdenie sťažovateľky, že postupom okresného súdu v konkurznom konaní a jeho uzneseniami došlo k porušeniu označených základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom (bod 1).

9. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia

o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

10. Sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu č. k. 32 K 12/2012-60 z 8. júna 2012 nadobudlo právoplatnosť 16. júna 2012 a uznesenie č. k. 32 K 2012-71 z 10. júna 2012 dňa 17. júla 2012. Sťažnosť sťažovateľky bola doručená ústavnému súdu 1. októbra 2012, teda (v tejto časti) po uplynutí dvojmesačnej zákonom ustanovenej lehoty (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní túto časť sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

III.

11. Sťažovateľka ďalej namietala porušenie označených práv (*„nebyť odňatý zákonnému sudcovi a na spravodlivé súdne konanie“*) uznesením okresného súdu č. k. 32 K 12/2012-78 z 23. júla 2012, ktorým jej bolo uložené, aby sa *„vyjadrila k návrhu na vyhlásenie konkurzu... a osvedčila svoju platobnú schopnosť“*, a uznesením č. k. 32 K 12/2012-90 zo 4. septembra 2012 o ustanovení predbežného správcu sťažovateľke (uznesením z 23. júla 2012 rozhodol sudca JUDr. J. T. a uznesením zo 4. septembra 2012 sudca JUDr. P. V., pozn.).

12. Sťažovateľka primárne namietala porušenie *«práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy („nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi...“)* a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (*„Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné*

okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spravodlivosti“))», a v súvislosti s tým (ako to vyplýva z obsahu sťažnosti) namietala aj porušenie práva „na spravodlivé súdne konanie zakotvené v čl. 46 ods. 1 ústavy... a v článku 6 ods. 1 dohovoru...“ [sťažovateľka okrem názoru vysloveného (citovaného) v bode 3 a v úvodnej časti návrhu na rozhodnutie (petite) nikde v sťažnosti nenamietala porušenie tohto práva a ani neuviedla iné (relevantné) skutočnosti samostatne preukazujúce a odôvodňujúce jeho porušenie, pozn.]. Z uvedeného dôvodu ústavný súd posudzoval namietané porušenie označených práv (čl. 48 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy) v ich vzájomnej súvislosti, t. j. ako porušenie práva na súdnu ochranu porušením práva na zákonného sudcu.

13. Celá argumentácia sťažovateľky vychádzajúca z ňou vykonanej interpretácie relevantných právnych noriem (v bode 3 citovaných ustanovení zákona o súdoch a zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj z „Rozvrhu práce Okresného súdu... na rok 2012“) a jej predstáv aplikácie týchto noriem na existujúci v priebehu konania vzniknutý (vytvorený) skutkový stav [ktorý nebol podľa sťažovateľky súladný s právnym názorom (interpretáciou a následnou aplikáciou v danej veci) okresného súdu] vyústila do tvrdenia o porušení jej základného práva na zákonného sudcu označenými rozhodnutiami okresného súdu (bod 11).

14. Ako dôkazový materiál sťažovateľka predložila (okrem iného) namietané rozhodnutia okresného súdu, rozvrh práce okresného súdu na rok 2012 a dodatky č. 4 až č. 6 k nemu, okresný súd navyše ešte predložil opatrenie predsedu súdu k rozvrhu práce č. k. 1 SprR/22/2012 z 22. mája 2012 (ktorým s účinnosťou od 1. júna 2012 zastavil pridelovanie nápadu sudkyňi JUDr. S. G. vo vybraných agendách 32 K, 32 R a 32 NcKR); opatrenie sp. zn. 1 SprR/28/2012 z 21. júna 2012 [ktorým zastavil pridelovanie nápadu tejto sudkyňi z dôvodu práceneschopnosti po čas dlhší ako 15 pracovných dní v ďalších súdnych agendách (oddeleniach)] opatrenie sp. zn. 1 SprR/31/2012 z 25. júla 2012 (ktorým náhodným výberom boli prerozdelené veci pridelené JUDr. G. na vybavenie od 25. júla 2012 iným sudcom... napr. agenda „32 K“ sudcovi JUDr. P. V. v pomere 80 %), ako aj úradné záznamy z 8. júna 2012 a 10. júla 2012, v ktorých bolo konštatované, že sudkyňa

*JUDr. S. G. je od 4. júna 2012 práceneschopná, z toho dôvodu zastupujúci sudca v I. rade
JUDr. J. T. (podľa platného rozvrhu práce na kalendárny rok 2012) vybavuje agendu 32 K.*

IV.

15. Podľa § 51 ods. 4 zákona o súdoch „náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom sa podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade

a) dlhodobej šesť týždňov presahujúcej neprítomnosti zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená...,

c) výraznej nerovnomernosti zaťaženia sudcov...“.

Podľa § 51 ods. 6 zákona o súdoch „Ak vznikne náhla prekážka, ktorá bráni zákonnému sudcovi, ktorému bola vec pridelená, vykonávať úkony a rozhodovať vo veci po kratší čas ako šesť týždňov, vec bude pridelená sudcovi určenému rozvrhom práce na zastupovanie tohto zákonného sudcu. Na účely tohto ustanovenia sa za náhlu prekážku v práci považuje aj čerpanie dovolenky.“.

16. Podľa „Rozvrhu práce Okresného súdu Košice I na rok 2012“ časti II – výkon súdnictva, čl. III bodu 5 „Náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom sa podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade

a) dlhodobej šesť týždňov presahujúcej neprítomnosti zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená,

b) zmeny v obsadení súdu sudcami,

c) výraznej nerovnomernosti zaťaženia sudcov a

d) ak bol zákonný sudca, ktorému bola vec pridelená, z konania a rozhodovania vo veci vylúčený.

V prípade neprítomnosti zákonného sudcu po dobu dlhšiu ako 6 týždňov sa prerozdeľujú jemu pridelené veci náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov medzi sudcov vybavujúcich agendu príslušného registra.

Prerozdelené veci sa opätovne pridelia neprítomnému sudcovi po jeho návrate, ak v nich nedošlo k meritórnemu rozhodnutiu. Sudcovia, ktorým sa prerozdelia veci, dlhodobo neprítomného sudcu, stavajú sa jeho zastupujúcimi sudcami až do jeho návratu.

bodu 7: V prípade neprítomnosti sudcu z dôvodu práceneschopnosti v práci po čas dlhší ako 15 pracovných dní, sa počnúc 16-tým dňom veci nebudú zapisovať do jeho oddelenia až do nástupu sudcu do práce.

článku 5 – obchodnoprávny úsek – Personálne obsadenie súdnych oddelení... je sudcom tohto úseku JUDr. S. G. a ju zastupujúcimi sudcami 1. JUDr. J. T. a 2. JUDr. R. Z.“.

17. Podľa dodatku č. 4 k rozvrhu práce (č. k. 1 SprR/23/2012 z 23. mája 2012) sa rozvrh práce menil a dopĺňal aj v časti II článku 5 Obchodný úsek, Personálne obsadenie súdnych oddelení... takto:

- bod 19 „zastavuje sa pridelovanie nápadu sudkyňi JUDr. S. G. vo vybavovaných agendách 32K, 32R a 32NcKR (opatrenie – 1 SprR 22/2012)“

- bod 20 „zriaďuje sa súdne oddelenie 30K, 30 R a 30NcKR – JUDr. P. V. do ktorého sú zaradení: sudca JUDr. P. V., VSÚ:... súdna tajomníčka... asistentka... ďalší člen súdneho oddelenia... nápad 50 %.

Sudcovi JUDr. P. V. sa dopĺňa rozsah pôsobnosti o text:

- *prejednáva a rozhoduje spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú zo zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, z obchodnoprávnych vzťahov a iné veci v občianskom súdnom konaní ako to ustanovuje osobitný zákon, zapísané v súdnych registroch K, Cbi, R, NcKR“,*

- *bod 23 „mení sa zastupovanie sudcu JUDr. P. V.*

v 1. rade JUDr. J. T.,

v 2. rade R. Z.,

v 3. rade JUDr. J.P.“.

V.

18. Jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti už v rámci jej predbežného prerokovania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) je jej zjavná neopodstatnenosť. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. sp. zn. I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05, I. ÚS 350/2011, I. ÚS 245/2012).

19. Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci nie je úlohou ústavného súdu zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05). Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o namietaných porušeníach ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je kvalifikovaná už spomínaným princípom subsidiarity, v zmysle ktorého ústavný súd o namietaných zásahoch rozhoduje len v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecným súdom nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve. V nadväznosti na to ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by ním vyvozené závery boli zjavne

neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02).

20. Podstata argumentácie sťažovateľky sa koncentrovala (body 3 a 13) do tvrdenia, že v jej konkurznej veci konali nezákonní sudcovia, v dôsledku čoho nimi vydané rozhodnutia (nimi vykonané úkony) nie sú v súlade s jej právom „*nebyť odňatá zákonnému sudcovi a právom na spravodlivé súdne konanie*“.

21. Ústavný súd po oboznámení sa s písomnosťami (navrhovanými dôkazmi) predloženými účastníkmi konania (bod 14), najmä s relevantnými ustanoveniami rozvrhu práce a opatreniami predsedu okresného súdu, ako aj s vyjadrením predsedu okresného súdu a stanoviskom sťažovateľky k nemu (bod 5) konštatuje neexistenciu priamej príčinnej súvislosti medzi sťažovateľkou namietaným porušením uvedených práv (body 1, 3, 4 a 12) a označenými rozhodnutiami okresného súdu (bod 11). Ústavný súd nezistil takú rozpornosť predmetných rozhodnutí s postupom (právomocou) ustanoveným okresnému súdu na vec sa vzťahujúcou právnou úpravou (zákon o súdoch, zákon o konkurze a reštrukturalizácii) a na základe nej vydanými administratívnymi právnymi aktmi predsedu okresného súdu (body 16 a 17), ktorá by odôvodňovala konštatovanie namietaného porušenia označených práv.

22. Ústavný súd ďalej konštatuje, že argumentácia okresného súdu prezentovaná vo vyjadrení jeho predsedu (bod 5.1) korešponduje s ústavným súdom verifikovanou písomnou dokumentáciou predloženou účastníkovi konania a relevantnými na vec aplikovanými právnymi normami.

23. Uvedené skutočnosti (body 21, 22) odôvodňujú záver, že postup okresného súdu pri určovaní sudcu na konanie a rozhodovanie v predmetnej veci počas pracovnej neschopnosti zákonnej sudkyne (ktorej vec bola pôvodne pridelená) zastupujúcim sudcom, resp. ďalším sudcom určeným náhodným výberom (pozri tiež body 14 až 17), nebol v rozpore s už uvedenou relevantnou právnou úpravou, a teda nebol spôsobilý vyvolať

v konečnom dôsledku namietané porušenie označených práv, a to „*práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi*“ podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, a v súvislosti s tým ani „*práva na spravodlivé súdne konanie*“ podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (pozri tiež bod 12). Nemožno preto považovať označené právne úkony okresného súdu (bod 1), tak ako to tvrdí sťažovateľka, za nezákonné [(vydané, resp. vykonané „*nezákonným sudcom*“), pozri tiež bod 20].

24. Z týchto dôvodov (body 21 až 23) ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v tejto jej časti (bod 11) podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

25. Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa už jej ďalšími návrhmi nezaoberal.

26. Nad rámec už uvedeného ústavný súd ešte poznamenáva, že predvolanie na pojednávanie na 18. september 2012, ako aj upovedomenie zo 4. septembra 2012 o zrušení tohto pojednávania sú procesné úkony, ktoré obsahovo nenapĺňajú znaky rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktoré podliehajú, resp. majú byť predmetom ústavnoprávneho prieskumu v zmysle čl. 127 ústavy, teda nemajú predpokladaný ústavnoprávny rozmer, ktorý by bol dôvodom zaoberať sa ich posudzovaním ústavným súdom.

27. Vychádzajúc z obsahu čl. 127 ods. 1 a 2 ústavy a § 49 a § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde (a tiež ich gramatického výkladu) sa nemožno stotožniť s právnym názorom sťažovateľky vysloveným v závere III. časti sťažnosti o časovo kontinuálnom a jednotnom (súhrnnom) posudzovaní všetkých právnych úkonov vo veci konajúcich ňou tvrdených „nezákonných sudcov“. Ústavnosť každého rozhodnutia sa v zmysle uvedených právnych noriem v danom prípade posudzuje individuálne (samostatne), a nie ako jeden kompaktný celok (čoho sa sťažovateľka domáhala zrejme aj z hľadiska posudzovania plynutia lehoty na podanie sťažnosti, pozn.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2013